

Dosar nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE
Ședința publică din
Completul compus din:
PREȘEDINTE –
GREFIER –.....

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă – – reprezentat de
procuror

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra contestației promovată de condamnatul împotriva sentinței penale nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., având ca obiect „contestatia la executare (art. 598 NCPP)” împotriva sentinței penale nr. pronunțată de Tribunalul

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceeași dată care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data prezentei,, dată la care a pronunțat prezenta încheiere:

CURTEA,

Asupra chestiunii de drept, pusă în discuție;

Expunerea succintă a obiectului cauzei:

Prin cererea adresată Tribunalului de condamnatul s-a formulat contestație la executare, solicitându-se aplicarea legii penale mai favorabile în ceea ce privește pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. a Tribunalului, astfel cum a rămas definitivă prin decizia penală nr. a Curții

Prin sentința penală nr. Tribunalul a respins ca inadmisibilă contestația la executare formulată de condamnatul și l-a obligat pe acesta la plata sumei de lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut următoarele:

A. Asupra cauzei penale, de față:

1. În prezenta cauză, condamnatul s-a adresat instanței de judecată cu o contestație la executare prin care a solicitat aplicarea legii penale mai favorabile în ceea ce privește o pedeapsă de 15 ani executată din până în pentru o infracțiune de tâlhărie.

2. Cauza a fost soluționată la data de, în prezența condamnatului ce a fost asistat de avocatul său ales

B. Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

3. Prin sentința penală nr. a Tribunalului (definitivă și modificată prin decizia penală nr. a Curții), contestatorul a fost condamnat la o pedeapsă de 15 ani închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni de tâlhărie, prevăzută de art. 211 (2) (b), (c) și (e) Cod Penal 1969 – *tâlhărie săvârșită de o persoană având asupra sa o armă, mascată și în loc public*.

Executarea acestei pedepse a început la data de (ca urmare a arestării preventive), contestatorul fiind liberat condiționat la data de, cu un rest rămas neexecutat de zile închisoare.

4. Prin sentința penală nr. a Tribunalului (modificată și definitivă prin decizia penală nr.), contestatorul a fost condamnat la următoarele pedepse:

- 3 ani și 2 luni închisoare, precum și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 (1) (a) și (b) Cod Penal 2014 pentru săvârșirea infracțiunii de *trafic de persoane*, prevăzută de art. 210 (1) (a), cu aplicarea art. 41 (1) Cod Penal 2014 și art. 396 (10) Cod Procedură Penală,

- 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *acces ilegal la un sistem informatic*, prevăzută de art. 360 (1) și (2) cu aplicarea art. 41 (1) Cod Penal 2014 și art. 396 (10) Cod Procedură Penală;

- 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *alterare a integrității datelor informatice*, prevăzută de art. 362 cu aplicarea art. 41 (1) Cod Penal 2014 și art. 396 (10) Cod Procedură Penală;

- 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *șantaj*, prevăzută de art. 207 (1) și (2) cu aplicarea art. 41 (1) Cod Penal 2014 și art. 396 (10) Cod Procedură Penală.

În temeiul art. 39 (1) (b) Cod Penal 2014, au fost contopite pedepsele anterior menționate, urmând ca să execute o pedeapsă rezultată de 3 ani și 8 luni închisoare.

În baza art. 43 (2) Cod Penal, la această pedeapsă rezultantă a fost adăugat restul rămas neexecutat de zile închisoare din pedeapsa de 15 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr. a Tribunalului, urmând ca în final să execute 3 ani, 8 luni și 1.474 zile închisoare.

5. Potrivit art. 598 (1) Cod Procedură Penală (2014) "*contestația contra executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:*

a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă;

b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare;

c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;

d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei".

6. La data de 01.02.2014 a intrat în vigoare Noul Cod Penal, care în cuprinsul art. 234(1) prevedea pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie săvârșită de o persoană având asupra sa o armă și mascată – art. 234 (1) (a) și (c) o pedeapsa de la 3 la 10 ani închisoare, maximul special fiind deci inferior pedepsei aplicate prin sentința penală nr. a Tribunalului

7. Contestația la executare este doar un mijloc procesual, cu caracter jurisdicțional, prin care se asigură punerea în executare și executarea propriu-zisă a hotărârii penale definitive în conformitate cu legea, prin aplicarea acelor dispoziții de drept penal și de drept procesual penal care se referă la executarea unei condamnări penale. Datorită acestei naturi juridice, legea prevede mijloacele prin care se asigură aplicarea legii în executarea condamnării, dar exclude posibilitatea ca pe această cale să fie afectată autoritatea de lucru judecat. Pe cale de consecință, o contestație făcută în afara cazurilor expres prevăzute de lege este inadmisibilă. Pe această cale nu se pot invoca nevinovăția, greșita condamnare a contestatorului în lipsa unor probe temeinice, descoperirea unor probe noi, greșita încadrare juridică a faptei sau individualizare a pedepsei sau orice alte aspecte ce țin de judecata în fond a cauzei și care se bucură de autoritate de lucru judecat.

8. Ca un aspect preliminar ce trebuie avut în vedere, Tribunalul a reținut faptul că sentința penală nr. a Tribunalului a fost pronunțată și a rămas definitivă ulterior intrării în vigoare a Noului Cod Penal. Acest aspect este deosebit de important, întrucât de regulă contestația la executare poate fi admisă numai atunci când motivul invocat (dintre cele expres și limitativ prevăzute în cuprinsul alin. (1) al art. 598 Cod Procedură Penală este ulterior rămânerii definitive. În ceea ce privește condamnatul însă, cauza de reducere a pedepsei era preexistentă condamnării. Prin urmare, se prezumă că la momentul dezbaterilor și ulterior a pronunțării hotărârii, nicio parte ori participant procesual sau eventual instanța de judecată nu a apreciat că această cauză s-ar aplica în ceea ce privește situația juridică a contestatorului A considera că o eventuală cauză de reducere a pedepsei poate fi avută în vedere pe calea contestației la executare, deși aceasta (cauza) exista la momentul pronunțării hotărârii de condamnare ar echivala cu atingere adusă autorității de lucru judecat și prin urmare nu poate fi primită.

9. Pe cale de consecință, apreciind că cererea cu care a fost sesizat este inadmisibilă, Tribunalul a respins-o ca atare, cu obligarea la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

Împotriva sentinței penale nr. a Tribunalului a declarat apel condamnatul susținând că în cauză se impunea reducerea pedepsei de 15 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin sentința penală nr. a Tribunalului la 10 ani închisoare,

pedeapsă ce reprezintă maximul special prevăzut de art. 234 alin. 1, lit. c) Cod penal ce sancționează conform noii legislații infracțiunea săvârșită.

Expunerea pe scurt a chestiunii de drept:

Problema de drept care se ridică în cauză este aceea *dacă instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de art. 6 Cod penal este incidentă sau nu în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei, iar ulterior modificării legislative restul de pedeapsă rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 Cod penal.*

În concret, în speța dedusă judecății, dacă s-ar aprecia că instituția aplicării legii penale mai favorabile prevăzute de art. 6 Cod penal este incidentă în cauză, pedeapsa de 15 ani închisoare ce a fost aplicată condamnatului prin sentința penală nr. a Tribunalului pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, prevăzută de art. 211 alin. 2 lit. b), c) și e) Cod penal din 1961-*tâlhărie săvârșită de o persoană mascată, având asupra sa o armă și în loc public*, ar trebui redusă la maximul special de 10 ani închisoare, prevăzut de art. 234 alin. 1 lit. c) Cod penal - *tâlhărie săvârșită de o persoană mascată*.

De asemenea, având în vedere că pedeapsa inițială de 15 ani închisoare a fost executată de condamnatul în perioada -, ar rezulta că pedeapsa de 10 ani de închisoare a fost în întregime executată, astfel încât restul de pedeapsă 1.474 zile închisoare nu ar mai fi putut fi revocat și adăugat la pedeapsa stabilită prin sentința penală nr. a Tribunalului

Această apreciere a incidenței în cauză a prevederilor art. 6 Cod penal are la bază principiul legalității pedepsei pe toată durata executării acesteia, considerându-se că modificarea pedepsei de 15 ani închisoare se poate dispune câtă vreme aceasta nu a fost executată în întregime, restul de pedeapsă de 1.474 zile închisoare rămas în urma liberării condiționate a condamnatului regăsindu-se în pedeapsa rezultantă de 3 ani, 8 luni și 1474 zile închisoare aplicată condamnatului prin sentința penală nr. a Tribunalului

În sens contrar, dacă s-ar aprecia că instituția aplicării legii penale mai favorabile prevăzute de art. 6 Cod penal nu este incidentă în cauză, pedeapsa de 15 ani închisoare ce a fost aplicată condamnatului prin sentința penală nr. a Tribunalului nu ar trebui redusă la maximul special de 10 ani închisoare prevăzut de dispozițiile noului Cod penal, astfel încât contestația declarată de condamnat în cauză împotriva hotărârii instanței de fond ar trebui respinsă ca nefondată.

Această apreciere are în vedere argumentul invocat de instanța de fond, respectiv că sentința penală nr. a Tribunalului a rămas definitivă ulterior intrării în vigoare a noului Cod penal și că de la acea dată nu a mai intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, aprecierea incidenței instituției prevăzute de art. 6 Cod penal trebuind a se fi făcut cu ocazia aplicării prevederilor art. 43 alin. 2 teza finală Cod penal respectiv atunci când s-a dispus adăugarea restului de 1.474 zile închisoare rămas neexecutat din pedeapsa de 15 ani închisoare alături de pedeapsa rezultantă stabilită pentru infracțiunile ce au făcut obiectul judecății în sentința penală mai sus arătată.

Potrivit acestei interpretări, a se considera că o eventuală cauză de reducere a pedepsei poate fi avută în vedere pe calea contestației la executare deși aceasta exista la momentul pronunțării hotărârii de condamnare, ar echivala cu o atingere adusă autorității de lucru judecat, ceea ce nu este acceptabil.

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Curtea apreciază ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit dispozițiilor art. 475 Cod procedură penală, întrucât:

- este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în contestație;
- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a contestației la executare promovată de condamnatul contestația declarată de acesta împotriva hotărârii primei instanțe vizând tocmai această chestiune;
- problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe

dispozițiile art. 471 alin. 1 Cod procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 Cod procedură penală.

Punctele de vedere ale părților:

Procurorul a apreciat că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra chestiunii de dreptul discuție, fără a exprima o opinie în sensul vreuneia sau alteia dintre interpretările mai sus arătate.

Condamnatul, prin apărător ales, a susținut că este justificată sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție opinând că în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 6 Cod penal, această instituție fiind incidentă până la considerarea ca executată în întregime a pedepsei.

Punctul de vedere al completului de judecată:

Opinia completului de judecată este în sensul primei interpretări, considerându-se că instituția prevăzută de art. 6 Cod penal este incidentă după liberarea condiționată din executarea pedepsei și în situația în care restul rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 Cod penal.

În acest sens Curtea are în vedere principiul legalității pedepsei pe toată durata executării acesteia și faptul că, până la împlinirea restului de pedeapsă rămas de executat în urma liberării condiționate, pedeapsa din care provine acest rest nu poate fi considerată ca și executată, cu atât mai mult cu cât restul de pedeapsă a fost revocat și este inclus într-o altă pedeapsă rezultantă.

Faptul că prin hotărârea ulterioară nu a fost analizată situația incidenței prevederilor art. 6 Cod penal, constituie în opinia Curții un argument că într-o astfel de situație nu poate fi invocată autoritatea de lucru judecat, și nu un impediment pentru incidența acestei instituții, întrucât chestiunea aplicării în cauză a prevederilor art. 6 Cod penal nu a fost tranșată anterior în mod definitiv, aceasta făcând obiectul unei judecăți pentru prima dată abia cu ocazia formulării contestației la executare de către condamnat.

Având în vedere aceste considerente, apreciind că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 Cod procedură penală, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept în discuție iar conform art. art. 476 alin. 2 Cod procedură penală va suspenda judecata până la pronunțarea hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În baza art. 475 Cod procedură penală, **dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de art. 6 Cod penal este incidentă sau nu în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei, iar ulterior modificării legislative restul de pedeapsă rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre de condamnare, rămasă definitivă, prin care nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 6 Cod penal.”

Conform art. 476 alin. 2 Cod procedură penală suspendă judecata până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședință publică azi,

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Concept și redactare: -

Tehnoredactare:/...../.....

Comunicare:/...../.....

1 ex. condamnat și 1 ex. mail

Fond:

Dosar nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința publică din

Completul compus din:

PREȘEDINTE –

GREFIER –LUPU

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă – - reprezentat de
procuror

-.-.-.-.-

Pe rol judecarea contestației promovată de condamnatul împotriva sentinței penale nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr., având ca obiect „contestația la executare (art. 598 NCPP)” împotriva sentinței penale nr. pronunțată de Tribunalul

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns: contestatorul condamnat, în stare de arest, asistat de avocat în substituie avocat ales

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează: cauza, înregistrată pe rolul Curții de Apel, Secția penală și pentru cauze cu minori, se află la al termen de judecată; la termenul de judecată din s-au depus motivele contestației și s-a amânat judecata pentru lipsa apărătorului ales al contestatorului condamnat, avocat, care și-a asigurat la acest termen de judecată substituie prin domnul avocat în baza împuternicirii avocațiale nr. din, fila dosar, după care:

Curtea pune în discuție problema de drept desprinsă din actele și lucrările dosarului care, în opinia instanței, ar necesita pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Curtea pune în discuția părților precizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 Cod procedură penală cu privire la următoarea chestiune de drept: dacă instituția aplicării legii penale mai favorabile reglementată de dispozițiile art. 6 Cod penal este incidentă sau nu în situația în care legea penală mai favorabilă a intervenit după liberarea condiționată din executarea pedepsei dar înainte ca pedeapsa să fie considerată executată iar, ulterior modificării legislative, restul de pedeapsă rămas neexecutat a fost revocat printr-o altă hotărâre judecătorească de condamnare rămasă definitivă.

Curtea aduce la cunoștința părților și participanților procesuali că aceasta este situația dedusă judecății și se pune problema dacă se aplică sau nu legea mai favorabilă în astfel de situații. Față de aspectul învederat care reclamă o lămurire, Curtea apreciază că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Apărătorul contestatorului condamnat apreciază oportună sesizarea autorității supreme pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind chestiunea de drept pusă în discuție. Solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu această problemă de drept care ar aduce lămuriri pentru situația în care se află condamnatul și care ar putea să fie profitabilă acestuia. De asemenea, precizează că opinia sa și a apărătorului ales al contestatorului este exprimată în sensul că se aplică dispozițiile art. 6 Cod penal, respectiv aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public opinează în sensul aplicării dispozițiilor art. 6 Cod penal și că este necesară lămurirea speței dedusă judecății prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în conformitate cu dispozițiile art. 475 Cod procedură penală.

Contestatorul condamnatadresează o cerere instanței pentru lămurirea sa cu privire la discuțiile comportate la acest termen de judecată.

Curtea aduce la cunoștința contestatorului că potrivit discuțiilor de la acest termen de judecată urmează să fie sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și până la momentul la care Înalta Curte de Casație și Justiție se va pronunța pe chestiunea de drept pusă în discuție cauza va fi suspendată și, ulterior, va fi repusă pe rol pentru soluționarea definitivă condamnatul fiind citat pentru noul termen de judecată.

Curtea solicită contestatorului să precizeze cât mai are de executat din pedeapsa ce se află în curs de executare.

Contestatorul condamnat precizează că în situația aplicării legii favorabile mai noi îi va mai rămâne de executat restul de pedeapsă până la finele lunii

Cu permisiunea instanței contestatorul condamnat a luat legătura cu apărătorul ales.

Curtea încheie dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra chestiunii de drept pusă în discuție și în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile care să lămurească aplicarea legii penale mai favorabile aplicabile speței dedusă judecării după judecarea definitivă a cauzei în conformitate cu dispozițiile art. 6 Cod penal.

C U R T E A,

Având nevoie de timp pentru a delibera,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Amână pronunțarea în cauză la data de

Pronunțată în ședința publică din

Președinte,

.....

Grefier,

.....

..... ex.//.....